

1. משנה א - [*] האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה וכמה היא פרוטה אחד משמנה באיסר האיטלקי וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל היבמה נקנית בביאה וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם

2. ר"ן בכתובות - אבל פירסה נדה כיון שאסורה להתיחד אי חופה היינו ייחוד לאו בת חופה היא ומיהו בדיעבד מהניא דכיון דאסיקנא בפרק הבא על יבמתו (דף נז ב) דיש חופה לפסולות כגון אלמנה לכהן גדול וחברותיה אע"ג דלא חזיין לעולם לביאה וליחוד הא נמי לא גרעה מינייהו אבל לכתחלה אין מכניסין אותה לחופה עד שתטהר אי חופה היינו ייחוד כמו שכתוב במקצת מקומות. ואחרים אומרים דחופה לאו היינו ייחוד. וראיה לדבר מדאמרין לקמן [דף יב. ע"ש] דאלמנה מן הנשואין אין לה אלא מנה אע"פ שעדים מעידין עליה שלא נסתרה ולא נבעלה אלמא חופה לאו היינו ייחוד אלא חופה היינו כל שהביאה הבעל מבית אביה לביתו לשם נשואין וילפינן לה מדכתיב ואם בית אישה נדרה דמשמע דכל זמן שהיא בבית אישה הרי היא ברשותו וכי תימא פירסה נדה למה אינו מעלה לה מזונות הרי בידו להכניסה לחופה היינו טעמא שכיון שאין חופה זו מסורה לביאה לא חייבוהו חכמים לכנסה ולפי שאנו נוהגין עכשיו לעשות חופה בלא ייחוד אין אנו מקפידין אם היא נדה אם לאו ומכל מקום כשר הדבר שלא תכנס לחופה עד שתטהר וכן נמי משמע שמנהגן היה (שלא) לכתוב כתובה קודם כניסה לחופה כיון שלא שאל

3. האוצר פוסקים (אבן העזר סימן נה ס' א' אות ד') - מביא שיטת האמרי דוד (ס כט') וז"ל "דאם החתן והכלה אינם מתכוונים לקנות בחופה, לא קנה" ומביא ראה מ"מחזיק בנכסי הגר ובהפקר ואין דעתו לקנות אע"פ שגדר ובנה לא קנה" (שלחן ערוך חושן משפט ס' ערה ס' כד') וגם מביא פירושי האיברא (ס' ג' אות יח) שחולק ומחלק בין שאר קנינים שצריכים כוונה בשעת מעשה לחופה שלא צריך וז"ל "צריך בזה רק שנדע ברור שמרוצים באישות, ואז קונה אפילו בלי כוונה בשעת מעשה, אבל כסף ושטר ואפילו ביאה בלא הכניסה לרשותו דינם כשאר קנינים שצריכים כוונה בשעת מעשה".

4. שיטת הרמב"ם בהלכות אישות פרק א' הלכה א' - קודם מתן תורה היה אדם פוגע אשה בשוק אם רצה הוא והיא לישא אותה מכניסה לביתו ובעלה בינו לבין עצמו ותהיה לו לאשה, כיון שנתנה תורה נצטוו ישראל שאם ירצה האיש לישא אשה יקנה אותה תחלה בפני עדים ואחר כך תהיה לו לאשה שנאמר כי יקח איש אשה ובא אליה

5. התוס' ר"י הזקן (בקי"דושיין י'): - חופה היא שמיחדין שניהם בפני רבים ועדים רואין היחוד אבל אין עדים נשארים עמהם בבית שאין לבעול בפני שום אדם."

6. משנה א האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה וכמה היא פרוטה אחד משמנה באיסר האיטלקי וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל היבמה נקנית בביאה וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם:

7. משנה ב [*] עבד עברי נקנה בכסף ובשטר וקונה את עצמו בשנים וביובל ובגרעון כסף יתירה עליו אמה העבירה שקונה את עצמה בסימנין הנרצע נקנה ברציעה וקונה את עצמו ביובל ובמיתת האדון:

8. משנה ג - [*] עבד כנעני נקנה בכסף ובשטר ובחזקה וקונה את עצמו בכסף על ידי אחרים ובשטר על ידי עצמו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים בכסף על ידי עצמו ובשטר על ידי אחרים ובלבד שיהא הכסף משל אחרים:

9. משנה ד [*] בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבהה דברי ר' מאיר ור' אליעזר וחכמים אומרים בהמה דקה נקנית במשיכה:

10. משנה ה [*] נכסים שיש להם אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה ושאיין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות בכסף ובשטר ובחזקה וזוקקין נכסים שאין להם אחריות את הנכסים שיש להם אחריות לישבע עליהן:

11. חידושי הריטב"א מסכת כתובות דף נ. - נכנסה לחופה ופירסה נדה מהו. יש שפירשו דלהכי נקט שנכנסה לחופה ואח"כ פירסה נדה משום דאילו פירסה נדה קודם שנכנסה לחופה אינה חופה לשום דבר וכארוסה היא דחופה דחזיא לביאה בעינן וליכא, וליתא כדפרישנא בשמעתתא קמייתא דפ"ק (לעיל ב' א') אבל הכא נקט נכנסה לחופה ופירסה נדה משום שאילו פירסה נדה קודם לכן פשיטא דלא אקני לה תוספת לר"א בן עזריה, ומיהו שמעתי בשם ה"ר פרץ ז"ל שאם היא נדה בשעת כניסה לחופה צריך להודיע לחתן שאם לא הודיעוהו אסור לעשות לו חופה דהוי חופה וקידושין בטעות, וראוי לחוש לדבריו ז"ל לכתחלה.